

Verder betoogt verzoekster dat verweerder met betrekking tot de twee perceelen inbreuk heeft gemaakt op artikel 100, lid 2, van het Financieel Reglement, namelijk de motiveringsplicht niet is nagekomen door verzoekster geen afdoende rechtvaardiging of uitleg te verstrekken. Met name de kenmerken en de relatieve voordelen van de gekozen offerte zijn niet passend aangegeven. Op verzoeksters offerte zijn slechts een technisch cijfer onder elk criterium en enkele vage termen vermeld, terwijl voor de winnende inschrijvers alleen werd gezegd dat hun offerte kwalitatief beter was.

Ten derde betoogt verzoekster dat verweerder niet voor een eerlijke behandeling van alle inschrijvers bij de uitnodiging tot een bezoek aan zijn gebouwen heeft gezorgd, omdat deze daarbij niet eerlijk hebben kunnen meedingen met de inschrijver die de opdracht uiteindelijk in de wacht heeft gesleept.

Ten slotte betoogt verzoekster dat verweerder artikel 97 van het Financieel Reglement en artikel 138 van de uitvoeringsvoorschriften heeft geschonden door andere criteria aan te wenden dan degene die in artikel 138 van het Financieel Reglement worden toegestaan, door gegevens te verwerken die niet door verzoekster zelf met het oog op de gunning waren verstrekt, door selectiecriteria en gunningscriteria door elkaar te gebruiken, en door geen criteria aan te wenden die verband houden met het economisch voordeel van de offerte.

⁽¹⁾ PB 2009/S 217-312293

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB 2002, L 248, blz. 1).

Beroep ingesteld op 20 september 2010 — ClientEarth e.a./Commissie

(Zaak T-449/10)

(2010/C 346/90)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: ClientEarth (Londen, Verenigd Koninkrijk), Transport & Environment (Brussel, België), European Environmental Bureau (Brussel, België) en BirdLife International (Cambridge, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: S. Hockman, QC)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietig verklaren het bestreden besluit van 20 juli 2010, een krachtens artikel 8, lid 3, van verordening nr. 1049/2001 ⁽¹⁾

afwijzend geacht antwoord, waarbij de Commissie verzoekster bepaalde documenten met milieu-informatie heeft onthouden;

- de Commissie gelasten onverwijld en zonder redactie toegang te verlenen tot alle documenten waarom was verzocht en die zijn geïdentificeerd tijdens haar onderzoek van het verzoek van 2 april 2010 en in het confirmatief verzoek van 8 juni 2010, tenzij deze worden beschermd door de absolute uitzondering van artikel 4, lid 1, van verordening nr. 1049/2001; en
- verweerder overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht verwijzen in de kosten, inclusief die van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met dit beroep vorderen verzoekers krachtens artikel 263 VWEU nietigverklaring van het impliciete besluit van de Commissie tot afwijzing van hun verzoek om toegang tot bepaalde documenten met milieu-informatie betreffende broeikasgasemissies ten gevolge van de productie van biobrandstoffen, die de Commissie heeft opgesteld of in haar bezit heeft in het kader van de opstelling van het in artikel 19, lid 6, van richtlijn 2009/28/EG ⁽²⁾ bedoelde verslag.

Tot staving van hun beroep voeren verzoekers de volgende middelen aan.

In de eerste plaats stellen zij dat de Commissie de artikelen 7, lid 3, en 8, lid 2, van verordening nr. 1049/2001 heeft geschonden, daar zij niet nauwkeurig heeft vermeld waarom zij verzocht om verlenging van de termijn, die is toegestaan op 27 april 2010 en 29 juni 2010.

In de tweede plaats stellen verzoekers dat de Commissie de artikelen 7, lid 1, en 8, lid 1, van verordening nr. 1049/2001 heeft geschonden, daar zij niet nauwkeurig heeft vermeld om welke redenen geen toegang werd verleend tot elk document. Op 20 juli 2010, de datum waarop de in de verordening gestelde termijn verstreek, weigerde de Commissie de betrokken documenten vrij te geven en vermeldde zij niet uitvoerig de redenen daarvoor, zoals de verordening en de rechtspraak vereisen.

In de derde plaats stellen verzoekers dat verweerder artikel 4 van verordening (EG) nr. 1049/2001 heeft geschonden, daar zij de inhoud van elk document niet in concreto en individueel heeft beoordeeld. Op of voor 20 juli 2010, de datum waarop de in de verordening gestelde termijn verstreek, heeft de Commissie verzuimd een concrete individuele beoordeling te verrichten en uit te maken of de documenten of enig onderdeel daarvan vallen onder een uitzondering op de algemene regel dat alle documenten toegankelijk moeten zijn, of heeft zij daarvan althans geen kennis gegeven.

In de vierde plaats stellen zij dat de Commissie heeft gehandeld in strijd met de artikelen 7 en 8 van verordening nr. 1049/2001 en artikel 6 van verordening nr. 1367/2006 ⁽³⁾, daar zij haar wettelijke verplichtingen in de uit twee fasen bestaande administratieve procedure niet is nagekomen. Verzoekers stellen dat de Commissie heeft geweigerd de documenten vrij te geven of uitzonderingen aan te voeren om die weigering te rechtvaardigen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

⁽²⁾ Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG (PB L 140, blz. 16).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB L 264, blz. 13).

Beroep ingesteld op 1 oktober 2010 — Timab Industries en CFPR/Commissie

(Zaak T-456/10)

(2010/C 346/91)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Timab Industries (Dinard, Frankrijk) en Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Frankrijk) (vertegenwoordiger: N. Lenoir, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- primair, de beschikking nietig verklaren;
- subsidiair, artikel 1 van de beschikking nietig verklaren, met name voor zover dit bevestigt dat CFPR en Timab hebben deelgenomen aan praktijken inzake verkoopvoorwaarden en een compensatieregeling;
- hoe dan ook, artikel 2 van de beschikking herzien en de aan CFPR en Timab hoofdelijk opgelegde geldboete aanzienlijk verminderen;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers vorderen primair nietigverklaring van beschikking C(2010) 5001 def. van de Commissie van 20 juli 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 van het VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (zaak COMP/38.866 — Fosfaten voor diervoeder), betreffende een mededingingsregeling op de Europese markt voor fosfaten voor diervoeder, die betrekking had op de toekenning van verkoopquota, de coördinatie van prijzen en

verkoopvoorwaarden en de uitwisseling van gevoelige commerciële informatie.

Tot staving van hun betoog voeren verzoeksters acht middelen aan:

- schending van de rechten van de verdediging, de beginselen van bescherming van het gewettigd vertrouwen en van behoorlijk bestuur, en van verordening nr. 773/2004 ⁽¹⁾ en de mededeling betreffende schikkingsprocedures ⁽²⁾, aangezien verzoeksters zijn bestraft omdat zij zich hadden teruggetrokken uit de besprekingen die tot een schikking op grond van artikel 10 bis van verordening nr. 773/2004 moesten leiden, voor zover de door de Commissie bij de besprekingen inzake de schikking vastgestelde vermoedelijke geldboete vervolgens is verhoogd met 25 %, hoewel de vermoedelijke geldboete na het afbreken van de schikkingsprocedure met niet meer dan 10 % mocht worden verhoogd en hoewel de duur van de inbreuk met 60 % is ingeperkt.
- ontoereikende en tegenstrijdige motivering en schending van de rechten van de verdediging en van de regels inzake de bewijslast, voor zover verzoeksters praktijken zijn toegerekend waaraan zij niet hebben deelgenomen, terwijl de Commissie niet over bewijzen van een dergelijke deelname beschikte;
- schending van het beginsel dat de strengere strafwet geen terugwerkende kracht heeft en van de beginselen van bescherming van het gewettigd vertrouwen, gelijke behandeling en rechtszekerheid, aangezien het bedrag van de geldboete is vastgesteld op grond van de Richtsnoeren van 2006 ⁽³⁾, hoewel de gestelde inbreuk heeft plaatsgevonden vóór de publicatie van deze Richtsnoeren; deze retroactieve toepassing van de Richtsnoeren van 2006 heeft geleid tot het opleggen van een hogere boete;
- schending van artikel 23 van verordening nr. 1/2003 ⁽⁴⁾, van het evenredigheidsbeginsel, het beginsel dat straffen persoonlijk zijn en het beginsel van gelijke behandeling, aangezien de opgelegde boete niet representatief is voor de duur en de zwaarte van de praktijken;
- kennelijk onjuiste beoordeling van de zwaarte van de aan verzoeksters verweten praktijken en schending van het beginsel van gelijke behandeling en het beginsel dat straffen bij de vaststelling van het basisbedrag evenredig en persoonlijk zijn, aangezien de Commissie niet in aanmerking heeft genomen dat de inbreuk geen significante gevolgen heeft gehad en dat Timab in mindere mate heeft deelgenomen aan de mededingingsregeling dan de andere deelnemers;
- onjuiste beoordeling en schending van het beginsel dat straffen persoonlijk zijn en het beginsel van gelijke behandeling, door verzoeksters elke verzachtende omstandigheid te ontzeggen, hoewel zij afhankelijk waren van één van de andere deelnemers aan de mededingingsregeling en ondanks het concurrentieel gedrag van Timab;
- schending van de rechten van verdediging, van het beginsel van gelijke behandeling en van de clementieregeling ⁽⁵⁾, voor zover de aan verzoeksters bij de besprekingen inzake de schikking uit clementie toegekende vermindering van de geldboete, aanzienlijk is teruggedraaid nadat verzoeksters zich uit deze besprekingen hadden teruggetrokken;